בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **כ"ג** ב**סיון** תשס"ב (**3** ב**יוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ג בסיון**, נכתבו "**האיגרות השניות" ע"י מרדכי היהודי ואסתר המלכה** להעביר את רוע הגזירה של המן הרשע (ימ"ש) להשמיד את העם היהודי. וכן כתוב:
"...**ואתם כיתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך...וייקראו סופרי המלך בעת ההיא בחודש השלישי הוא חודש סיון בשלושה ועשרים בו, וייכתב ככל אשר ציוה מרדכי אל היהודים... ככתבם וכלשונם... אשר נתן המלך ליהודים... להקהל ולעמוד על נפשם להשמיד ולהרוג ולאבד את כל חיל... הצרים אותם**" [מגילת אסתר **ח**' 8-11] [לוח דבר בעתו]

***

ביום זה, בשנת תרצ"ג(1933-5693), נרצח **חיים ארלוזורוב**, מראשי תנועת העבודה הציונית וראש המחלקה המדינית בהנהלת הסוכנות היהודית. הוא נורה על שפת ימה של תל-אביב בנסיבות שטרם פוענחו, ומת מפציעיו. המעשה גרם לזעזוע גדול ביישוב היהודי.

[ספר המאה]

***

הקונגרס הציוני ה27 אישר היום, בשנת תשכ"ח(1968-5728) את "**תכנית ירושלים**", המעמידה בראש מטרות הציונות את "**אחדותו של העם היהודי ומרכזיותה של מדינת ישראל בחיי העם**". (...די לחכימא ברמיזא...) [תאריכון מרכז ההסברה]

***

ז – כנגד שבת

אם אתמול דנו במשמעות המימד השביעי במרחב המקום, היום – במרחב הזמן...
השבת מונעת את הסכנה המרחפת עלינו, פן נשתקע כליל בעמלנו עלי אדמות למען מזון – פרנסה, וזיון – הגנה. בציווי על השבת נאמר: "**ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך, ויום השביעי שבת לה' אלוקיך, לא תעשה כל מלאכה**" [שמות כ' 9]
מאבקו הקבוע של האדם להשיג שליטה בטבע ולפקח על סביבתו ואיזונה, מתקיים רק במשך ימות החול. עם כניסת השבת חדל כל עם ישראל ממלאכה ופורש למנוחה, תוך הסתמכות מוחלטת על הא-ל הזן את הכל. מנוחת השבת מעידה, שעם ישראל נשמע לחוקי התורה ושולל את התפישה: "**כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה**"[דברים ח' 17] באמצעות פרישה מכל פעולה גשמית ביום השבת, והכרה בכך שכוחו של האדם מגיע אליו מאת ה', מבטא עם ישראל הערצה לבורא העולם.
המדרש מספר כי התורה חששה פן יווצר מצב בו תוזנח, עקב המאכץ היום-יומי על הפרנסה. הקב"ה הבטיח לתורה שבכל שבת ישחרר עם ישראל את עצמו מכל דאגה כלכלית. כך תהיה לכל אדם האפשרות להעסיק את מוחו ולמלא את זמנו בלימוד, ולהתעמק בתורה אשר "היא מזון לנפש כשם שהלחם הוא מזון לגוף."[תיקוני הזוהר]
חירות זו מן הלחץ הגשמי, שממנה נהנה היהודי ביום השבת, מאפשרת לו להתעמק במחשבה ובהתבוננות רוחנית. צורה נשגבת זו של מנוחה, היא היא העקרון החיוני הסופי של הבריאה. מנוחתו של ה' ביום השביעי משמשת אות לאדם כי השבוע אינו מושלם אא"כ כלול בו יום השבת, המוקדש להשגת דבר נעלה יותר מאשר מזון וממון – כמו שאומרת התורה "**ויברך אלוקים את יום השביעי ויקדש אותו**"[בראשית ב' 3]. התווית המיידעת במילה **ב**יום [בפתח, מקביל ל-בה], האמורה לגבי מנוחת ה': "**וינח ביום השביעי**"[שם שם 1], מצביעה על

"...**ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.**" [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **כ"ג** ב**סיון** תשס"ב (**3** ב**יוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כך שאותו יום עצמו בו נח הבורא, הוא היום אשר לאחר שנים רבות נצטוו ישראל לשמור כיום מנוחתם.
[עולם האותיות]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל